

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 6. januar 2014. god.
Br.ref.:RK533/14

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI152/13

Podnosilac

Opština Đakovica

Ocena ustavnosti

**presude Vrhovnog suda Republike Kosovo, rev. br. 49/2012, od 3. juna
2013. god.**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Enver Hasani, predsednik
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Kadri Kryeziu, sudija i
Arta Rama-Hajrizi, sudija.

Podnosilac zahteva

1. Podnosilac zahteva je Opština Đakovica, zastupljena od strane opštinskog javnog pravobranilaštva u Đakovici (u daljem tekstu: podnosilac).

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva osporava presudu Vrhovnog suda Kosova u Prištini, rev. 49/2012, od 3. juna 2013. god., koju je podnosilac zahteva primila 28. jula 2013. god.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar ovog zahteva je ocena ustavnosti osporene odluke, kojom podnosilac zahteva tvrdi da joj je izazvana značajna novčana šteta, kao rezultat povrede materijalnog prava i povrede odredaba parničnog postupka od strane Vrhovnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Vrhovni sud).

Pravni osnov

4. Član 113.7. i član 21. Ustava, član 47. Zakona br. 03/L-121 o Ustavnom sudu Republike Kosovo od 16. decembra 2008. god., koji je stupio na snagu 15. januara 2009. god. (u daljem tekstu: Zakon) i pravilo 56. (2) Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik o radu).

Postupak pred sudom

5. Dana 25. septembra 2013. god., podnosilac je podnela zahtev Sudu.
6. Dana 30. septembra 2013. god., predsednik je imenovao sudiju Ivana Čukalovića za sudiju izvestioca i Veće za razmatranje sastavljeno od sudija: Altay Suroy (predsedavajući), Snezhana Botusharova i Arta Rama-Hajrizi (član).
7. Dana 9. oktobra 2013. god., Sud je obavestio podnosioca i Vrhovni sud Kosova u vezi sa registracijom ovog zahteva.
8. Dana 20. novembra 2013. god., nakon razmatranja izveštaja sudije izvestioca, Veće za razmatranje je preporučilo Sudu neprihvatljivost zahteva.

Pregled činjenica

9. Prema pregledu iznetih činjenica, ovaj zahtev odnosi se na građanski spor između podnosioca, kao tužene, i tužioca sa inicijalima K. N.
10. Godine 1996, fond za uređenje zemljišta, puteva i opštinskih aktivnosti u Đakovici je najavio javnu aukciju za zajedničke investicije u vezi sa izgradnjom poslovnog prostora u Đakovici, odnosno izgradnje zelene pijace. Tužilac je, u skladu sa dogovorom postignutim sa fondom na osnovu računa br. 03-96 od 3. septembra 1996. god. isplatio iznos od 246.398,00 dinara na ime avansnog plaćanja poslovnog prostora br. 3 na lokaciji „Hani i Kaqit“. Tužilac je nastavio isplatu do ispunjenja određenog iznosa i na taj način u potpunosti ispunio postignut dogovor. Međutim, njemu nije predat poslovni lokal i isplaćeni iznos mu nije vraćen.

11. Nakon toga, navedeni Fond je u vansudskom postupku tužiocu dodelio na korišćenje zemljište u površini 0,03,75 ha, ali na kraju je utvrđeno da je ovo zemljište dodeljeno D. J. 1995. godine, i isti je isplatio iznos od 9.375,00 dinara i na taj način se Fond povukao iz ovog ugovora.
12. Tužilac je, zahtevajući vraćanje isplaćenog iznosa po dogovoru postignutom sa navedenim fondom, podneo tužbu Opštinskom sudu u Đakovici.
13. Dana 16. aprila 2010. god., Opštinski sud u Đakovici je presudom C. br. 531/2005, odbio u celosti tužbu tužioca, podnetu protiv podnosioca zahteva (tužena). Tužilac je tužbom tražio da se obaveže podnosilac zahteva da mu, na ime neosnovanog bogaćenja, isplati novčani iznos od 76.415,90 evra.
14. Tužilac je na presudu Opštinskog suda u Đakovici uložio žalbu Okružnom sudu u Peći.
15. Okružni sud u Peći je 24. februara 2011. god. presudu Ac. br. 375/2010 preinačio osporenu presudu od strane tužioca i utvrdio da podnosilac zahteva, u ovom slučaju, poseduje pasivnu legitimnost, dakle obavezna je da na ime neosnovanog bogaćenja isplati tužiocu novčani iznos od 76.415,90 evra sa kamatom koju plaćaju poslovne banke na Kosovu.
16. Podnosilac zahteva je na odluku drugostepenog suda, podnela reviziju Vrhovnom sudu. Podnosilac zahteva je od Vrhovnog suda tražila razmatranje odluke Okružnog suda u Peći zbog povrede materijalnog prava i povrede odredaba parničnog postupka.
17. Dana 3. juna 2013. god., Vrhovni sud, presuda rev. 49/2012, odbio je zahtev za reviziju podnosioca kao neosnovan. Vrhovni sud je u ovom slučaju utvrdio da: *“Turdnje iz revizije o tome da tužena ne može biti odgovorna za obaveze koje su napravili opštinski organi prethodnog režima, o tome da ne postoji nasledstvo od prethodne opštine su neosnovani, pošto je drugostepeni sud na osnovu Uredbe UNMIK-a br. 200/45 od 11.08.2000. god., našao da tužena u ovoj pravnoj stvari ima pasivni legitimitet tužene strane, zato što se na osnovu člana 2.4. predviđa da svaka opština ima svoj pravni status, pravo da poseduje i upravlja imovinom.”*

Navodi podnosioca zahteva

18. Podnosilac zahteva tvrdi da presuda Vrhovnog suda, rev. br. 49/2010, od 3. juna 2013. god., sadrži značajne greške u oceni materijalnog prava i zakonskih odredaba Zakona o parničnom postupku. On smatra da je obrazloženje presude navedenog suda previše konfuzno i šablonsko, zbog činjenice da navedeni sud nije u dovoljnoj meri ispitao činjenice i materijalne dokaze.
19. Štaviše, podnosilac zahteva tvrdi da: 1. *“Uložena revizija protiv presude Okružnog suda u Peći, Ac. br. 375/10 je u suštini bila fokusirana na poznatoj činjenici da opštini Đakovica u ovom parnično-pravnom odnosu U POTPUNOSTI NEDOSTAJE PASIVNI LEGITIMITET, sa obrazloženjem zasnovanim na tome da je ugovorni odnos o kupoprodaji nepokretnosti zaključen između bivšeg „Fonda“ u Đakovici, nakon toga naslednika „Fonda“*

stambeno preduzeće „Housing Company“ registrovano u MTI, i tužioca K. N. 2. U ovom ugovornom odnosu, ni u jednom slučaju, ni u jednom trenutku nije uključena opština Đakovica. 3. Iz osporene presude proizilazi da je predmet spora poslovni lokal, dok iz tužbenog zahteva tužioca proizilazi da je predmet spora nepokretnost-neizgrađeno građevinsko zemljište br. 4446/165, br. parcele 378 SO grada Đakovice u površini od 375 m²“.

Prihvatljivost zahteva

20. Kako bi bio u stanju da reši zahtev podnosioca zahteva, Sud prvo treba da ispita da li je podnosilac zahteva ispunila sve uslove za prihvatljivost koji su utvrđeni Ustavom i dodatno obrazloženi Zakonom i Poslovníkom.

21. U ovom slučaju, zahtev se zasniva na članu 113.7. Ustava, koji propisuje:

113.7 “Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom“.

i članu 21.4. Ustava, koji propisuje:

21.4 “Ustavom utvrđena prava i osnovne slobode važe i za pravna lica, onoliko koliko su izvodljiva.”

22. Za potrebe prihvatljivosti, Sud, takođe, treba da uzme u obzir da li zahtev podnosioca ispunjava uslove za prihvatljivost, određene u pravilu 36.1. (c) Poslovníka, koje predviđa:

36 (1) “Sudu je dozvoljeno da rešava zahteve:

[...]

c) samo ako zahtev nije očigledno neosnovan“.

23. Štaviše, pravilo 36.2. Poslovníka o radu predviđa da:

36 (2) “Sud odbacuje zahtev kao očigledno neosnovan kada zaključí:

a) da zahtev nije prima facie opravdan;

b) da iznete činjenice ni na koji način ne opravdavaju tvrdnju o kršenju ustavnih prava;

c) da podnosilac zahteva nije žrtva kršenja prava zagwarantovanih Ustavom; ili

d) da podnosilac zahteva nije u dovoljnoj meri potkrepeo svoju tvrdnju.”

24. U ovom slučaju, Sud primećuje da se zahtev podnosioca o oceni ustavnosti osporene odluke odnosi na: a) povredu materijalnog prava i b) povredu zakonskih odredaba Zakona o parničnom postupku. Tvrdnje podnosioca

- zahteva, u ovom slučaju, nisu podnete na osnovu ustavne žalbe (ustavnost) o povredi nekog prava.
25. U tom smislu, Sud smatra da su tvrdnje podnosioca zahteva uglavnom zakonske prirode i kao takve ne pokreću ustavno pitanje u vezi sa povredom nekog osnovnog prava garantovanog Ustavom kako bi Sud mogao da interveniše.
  26. Sud, treba da podseti podnosiocima da Ustavni sud nije sud četvrtog stepena da ocenjuje zakonitost i tačnost odluka donetih od strane redovnih sudova, osim ako postoje uverljivi dokazi da su takve odluke donete na vidljivo neopravdan i nejasan način.
  27. Ipak, dužnost je redovnih sudova da tumače i primenjuju relevantna pravila procesnog i materijalnog prava (vidi, *mutatis mutandis*, Garcia Ruiz protiv Španije [GC], br. 30544/96, stav 28, Evropski sud za ljudska prava [ESLJP] 1999-I).
  28. Iz gorenavedenih razloga, Sud smatra da zahtev podnosioca ne ispunjava uslove za prihvatljivost, jer podnosilac zahteva nije uspela da dokaže da su joj osporenim odlukom povređena neka od prava garantovana Ustavom.
  29. Sve u svemu, Sud zaključuje da je zahtev podnosioca očigledno neosnovan.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 113.7. Ustava, i pravilom 36. (2) b) i pravilom 56. (2) Poslovnika o radu, dana 20. novembra 2013. god., jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA ODBACI zahtev kao neprihvatljiv;
- II. DA DOSTAVI stranama ovu odluku;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu u saglasnosti sa članom 20. stavom 4. Zakona i
- IV. Odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Ivan Čukalović

Predsednik Ustavnog suda

Prof. dr Enver Hasani

